

Europos reģionālās attīstības fonds

EUROPOS SAJUNGA

KLAIPEDA
CULTURE
COMMUNICATION
CENTER

Vilnius
Academy
of Arts

NIDA
ART
COLONY

LIEPĀJAS MŪZIKAS
MĀKSLAS UN DIZAINA
VIÐSĪKOLA

ISTORIJA ATEIČIAI

HISTORY FOR THE FUTURE

KKKC meno rezidentūros dalyvės,
menininkės Jūratės Rekevičiūtės
kūrybinės dirbtuvės 2019.05.05–12

Creative workshop of artist
Jūratė Rekevičiūtė, a participant of
KCCC art residency 12–05.05.2019

ISTORIJAATEIČIAI

KKKC meno rezidentūros dalyvė, menininkė Jūratė Rekevičiūtė gegužės mėnesį pakvietė klaipėdiečius į kūrybines dirbtuves, kurių metu buvo įgyvendinamas bendras kūrėjos ir miesto bendruomenės projektas „Istorijaateičiai“.

Per savo gyvenimą žmogus prisirenka daugybę prisiminimų. Vienais trokštama dalintis, kiti slepiami, dar kiti saugomi arba juos prisiminti laikas dar neatėjo. Šie prisiminimai iš atminties išnyra pačiu netikėčiausiu metu, įvairiausiomis formomis ir tampa mūsų ir mus supančio pasaulio veidrodžiais.

J. Rekevičiūtė pasiūlė dirbtuvių dalyviams perkratyti asmeninį praeities archyvą ir suteikti jam kitą formą – prisiminimus įprasminti meno kūriniais. „Norėjau, kad žmonės atsineštų po savo prisiminimą. Tai galėjo būti žodis ar daiktas – bet kas, per ką jie galėtų išreikšti savo emociją. Iš šių prisiminimų mes kartu kūrėme naują kūrinį“, – pasakojo menininkė.

Kūrybinių dirbtuvių dalyviai į projektą pažvelgė labai nuoširdžiai ir dalijosi jautriomis asmeninėmis gyvenimo istorijomis: kai kam tai buvo sena mamos obelis, kai kam – nuo vaikystės lydėjęs žaislas, dvasinis ryšys su medžiu ar pajūryje rasta gamtos sukurta medžio skulptūra. Šių ir kitų prisiminimų įprasminimui pritaikius parankiausią formą – linoraižinį, menininkės J. Rekevičiūtės autorinę reljefinio atspaudu, koliažo ar kitą techniką, asmeniniai atminties fragmentai virto meno kūriniais.

Apie autorę: Jūratė Rekevičiūtė 1996 m. baigė Vilniaus dailės akademiją ir pasinėrė į spalvingų ir ekstravagantiškų personalinių parodų maratoną. Nuo 1997 m. – Lietuvos dailininkų sąjungos narė. Nuo 2005 m. pati pradeda organizuoti renginius ir tampa viena pagrindinių pirmosios Lietuvos grafikos bienalės „Now Art Now Future“ steigėjų. Šis unikalus renginys 2006 – 2008 m. vyko trijuose Lietuvos miestuose ir daugelyje galerijų bei viešųjų erdvių vienu metu. Jo šūkis „Grafika kalba šiuolaikinės kultūros kalba“ tapo menininkės kūrybą ilgus metus lydiniu motu. Jūratė geba atspėti būsimas tendencijas, sekti mada ir skolintis „nesiskolindama“ bei sintetinti naujos kokybės meną, meistriškai jungdama tradiciją ir naujadarus. Pastaruoju metu eksponuotose parodose menininkė pristatė autorinę reljefinio atspaudu techniką.

HISTORY FOR THE FUTURE

Artist Jūratė Rekevičiūtė, a participant of KCCC art residency, invited citizens of Klaipėda to the creative workshop in May, during which the joint project “History for the Future” of the creator and the city community was implemented.

During the lifetime, a human gathers plenty of memories. Some of them are eager to share, others are hidden, still others are preserved or the time to remember them hasn't come yet. These recollections appear from the memory at the most unexpected time, in various forms and become mirrors of us and the world around us.

J. Rekevičiūtė suggested that the participants of the workshop should analyze the personal archive of the past and give it another form – to give a meaning to the memories throughout works of art. 'I wanted people to bring their own memory. It could be a word or an object - anything that they could express their emotion through. From these memories we were creating a new work of art together', said the artist.

The participants of creative workshop reacted to the project very sincerely and shared sensitive personal life stories: for some, it was an old mother's apple tree, for others - a toy accompanying him or her from the childhood, a spiritual connection with a tree or a tree sculpture found at the seaside that was created by nature. After applying the most convenient form - linocut, artist's J. Rekevičiūtė's author's technique of embossed imprint, collage or other - in order to give a meaning to these and other memories, personal fragments of memory have turned into art works.

About the author: In 1996 Jūratė Rekevičiūtė graduated from Vilnius Academy of Arts and became very involved in a marathon of colorful and extravagant personal exhibitions. Since 1997 - member of Lithuanian Artists' Association. Since 2005 she starts organizing events on her own and becomes one of the main founders of the first Lithuanian graphic biennial “Now Art Now Future”. In 2006-2008 this unique event took place in three Lithuanian cities and many galleries and public spaces at the same time. Its motto "Graphic arts speaks the language of modern culture" has become the motto following the artist's creative work for many years. Jūratė is able to guess future tendencies, follow fashion, borrow "without borrowing" and synthesize new quality art by skillfully joining tradition and something new. Recently, at the exhibitions exhibited, the artist presented the author's technique of embossed imprint.

Artist
residency

ISTORIJA ATEIČIAI

KKKC meno rezidentūros dalyvė, menininkė Jūratė Rekevičiūtė gegužės mėnesį pakvietė klaidėčius į kūrybines dirbtuves, kurių metu buvo įgyvendinamas bendras kūrėjos ir miesto bendruomenės projektas „Istorija ateičiai“.

Per savo gyvenimą žmogus prisirenka daugybę prisiminimų. Vienais trokštama dalintis, kiti slepiami, dar kiti saugomi arba juos prisiminti laikas dar neatejo. Šie prisiminimai iš atminties išnyra pačiu netikėčiausiu metu, įvairiausiomis formomis ir tampa mūsų ir mus supančio pasaulio veidrodžiais.

I. Rekevičiūtė pasiūlė dirbtuvių dalyviams perkratyti asmeninių praeities archyvą ir sukurti jam kitą formą – prisiminimus įprasminti meno kūriniais. „Norėjau, kad žmonės atsineštų po savo prisiminimą. Tai galėjo būti žodis ar daiktas – bet kas, per ką jie galėtų išreikšti savo emociją. Iš šių prisiminimų mes kartu kūrėme naują kūrinį“, – pasakojo menininkė.

Kūrybinių dirbtuvių dalyviai į projektą pažvelgė labai nuodirdžiai ir dalijosi jautriomis asmeniniais gyvenimo istorijomis: kai kam tai buvo sena

mamos odelis, kai kam – nuo vaikystės lydėjęs žaislas, dvasinis ryšys su medžiu ar pajūryje rasta gamtos sukurta medžio skulptūra. Šių ir kitų prisiminimų įprasminimui pritaikius parankiausias formą – linoraižinį, menininkės J. Rekevičiūtės autorinę reljefinio atspaudu, koliažo ar kitą techniką, asmeniniai atminties fragmentai virto meno kūriniais.

Apie autorę: Jūratė Rekevičiūtė 1996 m. baigė Vilniaus dailės akademiją, pasinėre į spalvingų ir ekstravagantiškų personalinių parodų maratoną. 1997 m. – Lietuvos dailininkų sąjungos narė. Nuo 2005 m. pati pradėjo organizuoti renginius ir tampa viena pagrindinių pirmosios Lietuvos grafikos bienalės „Now Art Now Future“ steigėjų. Šis unikalus renginys 2006 – 2008 m. vyko trijuose Lietuvos miestuose ir daugelyje galerijų bei viešųjų erdvių. Menininkės kūrybą iligus metus lydinčiu moto „Jūratė geba atspėti būsimas tendencijas, sekti madą ir skolinis „nesiskolindama“ bei sintetinti naujos kokybės meną, meistriškai jungdama tradiciją ir naujadarus. Pastaruoju metu eksponuotose parodose menininkė pristatė autorinę reljefinio atspaudu techniką.

Menininkas,-ė / artist – Jūratė Rekevičiūtė

Ernesta Daudanšaitė

Menininkas,-ē / artist – Jūratė Rekevičiūtė

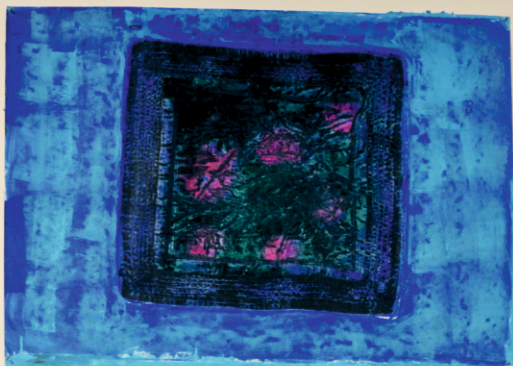
Išaušus gražiam rudens rytui, susi-ruošiau į ilgai lauktą kelionę. Galvoje sukosi tik viena mintis! Intriga augo, jaudulis stiprėjo: tuoj pamatysiu būrį gyvūnėlių iš kurių vienas – būsimas mano draugas. Atvykus į vietą supratau, kad ilgas laukimas baigėsi. Į rankas moteris man įdavė dėžutę, kurią atidarius apėmė neapsakomas jausmas. Mažas padarėlis baugščiai žvelgė į mane, o po akimirkos jau tūnojo pasislėpęs šešėlyje. Toks trupinukas, o tiek daug šilumos atnešė į širdį.

Ernesta Daudanšaitė

When a beautiful autumn morning came, I was prepared for a long-awaited journey. There was only one thought in my head! The intrigue grew, the excitement became stronger: soon I will see a bunch of animals and one of them will become my future friend. When I arrived at the place, I realized that the long waiting was over. A woman handed me a box, I opened it and an unspeakable feeling embraced me. A little creature was fearfully looking at me, and after a moment it hid in the shadow. Such a small crumb brought so much warmth into my heart.

Menininkas,-ė / artist – Jūratė Rekevičiūtė

M. Kliukienė

Vaikai yra tie žmonės, pakeitę mano gyvenimo planus, viziją, požiūrį... Šie vaikiški rūbeliai dėvėti visų mano dukrų – kad būtų tarpusavy draugiškos, kas benutiktų... Nepastebimai prabėgo 40 metų...

Children are the people who have changed my life plans, vision, attitude ... These baby clothes were worn by all my daughters – in order to be friendly with each other, whatever happens... 40 years passed unnoticed...

Menininkas,-ė / artist – Jūratė Rekevičiūtė

Akvilė Kasputytė

Visad prisiminsiu kelionę, kai klajojom po miestą ir ieškojom margųjų karvių.

I will always remember the journey when we were wandering around the city and searching for mottled cows.

Virginija Zita Dvelienė

Menininkas,-ė / artist – Jūratė Rekevičiūtė

Artist
residency

Mano jaunystės svajonė, kai busiu senjora, nešiosiu skrybėlę, turėsiu savo sodą, kuriame tapysiu savo gražiausias gyvenimo gėles...

My childhood dream was: when I will be an elder ma'am, I will be wearing a hat and I will have my own garden, where I will paint the most beautiful flowers of my life ...

Jevgenija Škalova, 2019

Tāi būtu senais, o gal' tas tik lūs...

Vasarā, kaimas ir... Ziemeļi - lūskini nuo lūskoti ir valga! Tā pat. Tāp' saldu ir skanu! Ēme sildo basas kņas ir sirdi! Atvērde, gal' atbēti oig amžinigtē
teje sauleteje zēnuj karatysteje, kas laikas tāsi suotja.

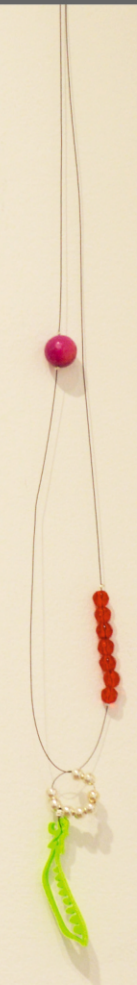
Tādāu gvoenimo laikas vis' po trūpūtī nēsa telgn, iština ar aizmāskujā pasimīnīmus apē tygā dāžaugsmā, ašsīslēpūsi papraocīaunīvēst dalyķeuse

Kolīq' vrasaras dienā, sauleteje

as melnabā, nupēda tēngyja zēnuj siltlāns, ir dāžga bēloms abmēloms nēl atēnadi, sēngyja bēlāda, zēngyja lāms
ir sēngyja pējūtē, Tāda sēngyja, kad nēv gēnē i dāžga zēnuj lāns, ir pārlēkti jame nēnēms lūkams.

Jevgenija Škalova

Sīdri, augstēti, unkti, dālabāti - zēngyja.

Jevgenija Škalova

Menininkas,-ē / artist – Jūratē Rekevičiūtē

Tai buvo seniai, o gal dar tik bus... Vasara, kaimas ir... žirniai. Nusikini nuo lysvės ir valgai čia pat. Taip saldu ir skanu! Žemė šildo basas kojas ir širdį. Atrodo, gali išbūti visą amžinybę toje saulėtoje žirnių karalystėje, kur laikastarsi sustoja.

Tačiau gyvenimo laikas vis po truputį neša tolyn, ištrina ar užmaskuoja prisiminimus apie tyrą džiaugsmą, užsislėpusi paprasčiausiuose dalykuose.

Kokia vasaros diena saulėtą ar nelabai, nuperki turguje žirnių stiklainį, ir staiga kelioms akimirkoms vėl atrandi savyje kažkada išgyventą laisvės ir ramybės pojūtį. Tada supranti, kad nori grįžti į savo žirnių lauką ir pasilikti jame visiems laikams.

Sieti, auginti, rinkti, dalintis – Gyventi.

It was a long time ago, or maybe it will only happen in the future ... Summer, village and ... peas. You pick them from the garden-bed and eat straight away. So sweet and tasty! Earth warms your bare feet and heart. It seems that you can stay there forever in that sunny kingdom of peas, where it feels like as if time stopped.

However, the time of life carries you further and further, erases or disguises memories of pure joy, hidden in the simplest things.

During a summer day, sunny or not, you buy a jar of peas at the market, and suddenly, for a few moments, you rediscover inside yourself formerly experienced sense of freedom and peace. Then you realize that you want to go back to your field of peas and stay there forever.

To bind, grow, collect, share – to live.

Jevgenija Škalova

Menininkas,-ė / artist – Jūratė Rekevičiūtė

Milda RA

Menininkas,-ē / artist – Jūratē Rekevičiūtē

Svajonių krautuvėlė! Norėčiau atidaryti stebuklų krautuvėlę. Virš durų kabotų blizgantis kamuolinis skambutis, juo paskambinus visur pažirtų blizgučiais, net į blakstienas jų prikristų ir viskas aplinkui imtų žėrėti. Įėjus į vidų, jaustum mandarinų kvapą. Ant lubų pakabintos nuo dangaus nuskintos žvaigždės. Stebuklingas kilimas pakylėtų iki mėnulio, ant kurio atsėdus galėtumėte žvejoti stebuklingas žuvelas iš akvariumo, na tas – kurios pildo norus. Kartais praskristų maži įvairiaspalviai, įvairiaformiai debesėliai, kurių atsignybus ir paragavus – skonis kaip cukraus vatos. Šalia prekystalio rastum knygą su karamelinų pieštuku. Juo parašyti troškimai atsirastų lentynoje. Tolimiausiam kairiajame kampe, augtų žemuogės – iškart suvertos ant smilgų. O ten, dešinėje – juodas fortepijonas, kurio klavišai iš paukščių pieno. Už jo nutiesta laumės juosta, ant kurios elegantiškai, tarsi snaigės, šoktų fėjos bei plasnotų margaspalviai drugeliai, kartkartėmis nutūpdami ant nosies galiuko. Už sienos sena močiutės skrynja, kurioje sutalpinti visi vaikystės prisiminimai. Šalia jos, už

širmos, – sūpuoklės, kurios pakylėja iki mėnulio. Didžiulėje molinėje vazoje būtų pamerkti pienu pūakai, kuriuos pūstelėjus, aitvaru pakiltų į dangų. Krautuvėlėje skambėtų muzika, kuriuos klausantis, kojos pačios imtų šokti. Čia kabėtų veidrodžiai, į kuriuos pažiūrėjus – šypsenos puošty veidus ir visi visada žvelgdami į juos – patys sau būtų gražūs. Stebuklų krautuvėlėje pardavinėčiau kvapus, gerų emocijų eliksyrus, rožinius vienaragius, cinamoninius pyragus, saldžius varvekius, didžiules paukščių plunksnas, sapnų gaudykles, ramunes, kurios burtų tik „myli“, muilo burbulus, kurių skonis bananų. Lentynose būtų stiklainiai aviečių uogienės, kuri niekada nesibaigia, mažyčius buteliukus su šypsenom – liūdnai dienai, lietaus kvapo nosinaites, arbūzines gumas, kurios gali išpūsti didžiausius pasaulyje burbulus, žaibo švieses, puodukus, kuriuose nešaltų arbata, meilės laiškus, apsikabinimus ir daugybę dalykų, kurių tik tu užsimanytum. Už stebuklus mokėtumėte šypseną. Ir kuo ji nuoširdesnė, tuo stebuklas galingesnis. Ar užsuktumėte į mano krautuvėlę?

Milda RA

Menininkas,-ė / artist – Jūratė Rekevičiūtė

A dream shop! I would like to open a wonder shop. A glossy globe-shaped doorbell would hang above the door, after pressing it – shiny glitter would fall everywhere, even on the eyelashes, and everything around would start to glow and sparkle. When you enter, you would feel the smell of the mandarins. There would be stars hung from the ceiling that were picked from the sky. The magic carpet would take you to the moon; on this carpet you would be able to fish magical fish from the aquarium, well, those fish – which fulfill the wishes. Sometimes small, many-colored, differently shaped clouds would fly through, and if you took a piece of it and tried – it would taste like cotton candy. You would find a book with a caramel pencil next to the counter. The desires written with it would appear on the shelf. In the farthest left corner – wild strawberries would grow, already threaded on the bent grass. And there, on the right – a black piano with keys made from bird milk. Behind it there would be a rainbow stretched, on which fairies would dance elegantly, like snowflakes, and motley-winged butterflies would flutter, landing at the tip of the nose from time to time. Behind the wall there would be an old grandmother's chest with all the

memories of the childhood. Next to it, behind the screen – swings, that rise you to the moon. In a huge clay vase, fluffs of the dandelions would be soaked, and when blown – they would rise with a kite to the sky. There would be music playing in the shop, and listening to it would make the legs dance themselves. There would be mirrors hanging, and while looking at them – smiles would appear on the faces and everyone, who would look at them, would always be beautiful to themselves. In this wonder shop I would sell smells, elixirs of good emotions, pink unicorns, cinnamon cakes, sweet icicles, huge bird feathers, dream catchers, camomiles that only tell "she/he loves me" and soap bubbles with a banana taste. The shelves would be filled with jars of raspberry jam which never ends, tiny bottles with smiles – for a sad day, handkerchiefs with a smell of the rain, watermelon gums, which can inflate the world's biggest bubbles, lightning lights, cups in which tea never gets cold, love letters, hugs and many things only you would want. You would pay with a smile for the miracles. And the more sincere it would be, the more powerful the miracle. Would you visit my shop?

Milda RA

Menininkas,-ė / artist – Jūratė Rekevičiūtė

Gyveno vieniša moteris. Įkurtuvių proga ji gavo mažą obelį sodinuką. Moteris obelaitę rūpinosi, genėjo, mylėjo. Globojama ji užaugo ir pavirto dideliu medžiu, kuris davė daug gražių vaisių. Ilgą laiką moteris džiaugėsi obelimi, bet...

Vieną dieną kaimynas paprašė persodinti obelį į lysvės galą, nes ji užstoja jo auginamoms daržovėms, nepraleidžia saulės spindulių. Obelį šaknys buvo apkarpytos ir medis persodintas į lysvės galą. Nuo to karto obelis vaisių nebedavė.

Once a lonely woman lived. She received a little apple tree sapling for the housewarming. The woman took care of the little apple tree, pruned it and gave lots of love. Because the tree was well taken care of, it grew up and became a large tree that bore many nice fruit. Woman was enjoying the apple tree for a long time, but ...

One day a neighbor asked her to replant the apple tree to the end of the garden-bed, as it stands in his vegetables' light and blocks the sunlight. The roots of the apple tree were trimmed and the tree was replanted to the end of the garden-bed. Since then, the apple tree stopped bearing fruit.

Inga Bagdonavičienė

Menininkas,-ė / artist – Jūratė Rekevičiūtė

EINU. PO KOJOMIS JAUČIU GURGŽDANTĮ,
PAVASARINĖS SAULĖS ĮKAITINTĄ SMĖLĮ. EINU
PANARINUS GALVĄ, PRIMERKUSI AKIS NUO SMĖLIO
BALTUMO. GALVOJE SUMAIŠTIS. KODĖL? KAM?
KALA IR KALA Į SMEGENIS. ŽVILGSNIS UŽKLIŪNA UŽ
KYŠANČIO MEDIENOS GABALO. PASILENKIU,
IŠTRAUKIU. AKYS PRASIPLEČIA. RANKOJE LAIKAU
ANGELĄ.

LYG BŪTŲ KAS PAKUŽDĖJĘS Į AUSĮ, KAD TU DAR
GALI, KAD TU DAR GALI VISKĄ PRADĖTI NUO
PRADŽIŲ.

BRONĖ DUMSKYTĖ, 2019

Bronė Dumskytė

Menininkas,-ė / artist – Jūratė Rekevičiūtė

Einu. Po kojomis jaučiu gurgždantį,
pavasarinės saulės įkaitintą smėlį. Einu
panarinus galvą, primerkusi akis nuo smėlio
baltumo. Galvoje sumaištis. Kodėl? Kam?
Kala ir kala į smegenis. Žvilgsnis užkliūna už
kyšančio medienos gabalo. Pasilenkiu,
ištraukiu. Akys prasiplečia. Rankoje laikau
angelą.

Lyg būtų kas pakuždėjęs į ausį, kad tu dar
gali, kad tu dar gali viską pradėti nuo
pradžią.

I walk. I feel a creaking sand, heated by the
spring sun, under my feet. I walk with my
head hanged, eyes screwed-up because of
the whiteness of the sand. Confusion in my
head. Why? For what? Thoughts keep on
crawling into my brain. A protruding piece
of wood catches my attention. I bend, pull it
out. My eyes widen. I hold an angel in my
hand.

Just as if someone had whispered in my ear
that you can still, you can still be able to
start everything all over again.

Emilė Turškytė

Jūra akyse, vėjas plaukuose, o širdyje –
meškiukas. Tai mano vaikystės
prisiminimas, kuris eidavo su manimi į
pirmąsias pamokas mokykloje,
keliaudavo ir atostogaudavo.

The sea in my eyes, the wind in my hair,
and the teddy bear in my heart. This is my
childhood memory, which was going
together with me to the first lessons at
school, was traveling and going on
vacations.

Agnė Janauskaitė

Močiutės hobis buvo rinkti senas lėles. Jos visą laiką, be proto mane gąsdino. Tik jai mirus, supratau, kokios tos lėlės man yra brangios.

Grandmother's hobby was collecting old dolls. I was afraid of them very much all the time. Only when she died, I realized how precious those dolls were to me.

Menininkas,-ė / artist – Jūratė Rekevičiūtė

Kristina Jakovleva

Menininkas,-ė / artist – Jūratė Rekevičiūtė

Meilė. Mano nuomonė meilė – tai pats nuostabiausias ir šviesiausias jausmas, kurį patiria žmogus gimęs mūsų žemėje. Kada meilės jausmas ateina, tu myli žmogų besąlygiškai, tiesiog už tai, kad jis yra šitam pasaulyje. Tas jausmas apakina žmogų ir žmogus pradeda matyti pasaulį pro rožinius akinius. Laikui bėgant tie rožiniai akiniai nuimami ir ateina praregėjimas. Nusivylęs žmogus užduoda sau klausimą, o kas tai buvo? Kodėl tiek laiko aš mačiau pasaulį kitaip? Manau tai ir buvo meilė. Teko daug išgyventi ir suvokti, bet prisimenant tą šviesų jausmą, galiu pasakyti tik vieną – mylėti verta. Mylėkit ir būkit mylimi.

Ernesta Daudanšaitė

Love. In my opinion - love is the most wonderful and brightest feeling that a person, born on this planet, experiences. When the feeling of love comes, you love a person unconditionally just for his or hers existence in this world. That feeling blinds the person and the person begins to see the world through pink glasses. Over the time, those pink glasses are removed and the sight appears. Disappointed person asks himself a question - what was that? Why have I seen the world differently for so long? I think it was love. There was a lot to survive and realize, but after remembering that fresh feeling I can only say one thing - loving is worth it. Love and be loved.

Kristina Jakovleva

Menininkas,-ė / artist – Jūratė Rekevičiūtė

Agnė Pivoriūnaitė

Vartydama senus močiutės nuotraukų albumus ir klausydama istorijų, rodos, jaučiu, kaip braukiu mūsų kiemsargiui Brisiui pirštais per šiurkščius jo nugaros plaukus.

Grandmother's hobby was collecting old dolls. I was afraid of them very much all the time. Only when she died, I realized how precious those dolls were to me.

Menininkas,-ė / artist – Jūratė Rekevičiūtė

Monika Petreikytė

Menininkas,-ė / artist – Jūratė Rekevičiūtė

Artist
residency

Prosenelė Adelė labai mėgo puoštis skarelėmis. Skarelėms neleisdavo susiglamžyti. Po dienos vakare nusiimdavo ir ištiesdavo viršutinėje spintos lentynoje. Džiaugiuosi, kad mama išsaugojo kelias prosenelės skareles. Geras jausmas nešioti dalelę praeities dabartyje. Būtinai žadu išsaugoti ateičiai.

Great-grandmother Adelė loved wearing scarves. Scarves could never become creased. After a day, she used to take the scarf off and stretch it out on the upper shelf of the closet. I am so glad that my mother has preserved some of my great-grandmother's scarves. It is a good feeling to wear a small part of the past in the present. I am certainly going to save them for the future.